

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

KISKÖZÖSSÉGI BESZÉLGETÉSEK

Téma: **AZ ANGYAL VÁLASZOL**

**Valamint, a felvetődő kérdések
megbeszélése**

Titokzatos, csodálatos tanítás a szeplőtelen, örök fogantatás.”

2022. december 08.

Tartalom:

A SZERETET

Az angyal tanításában.

2022.november 11-i örömnepi téma folytatása:

Szerelem az Ó- szövetségben. Szerelem A Hang-ban. A Szerelem az angyal tanításában.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Ildikó: Az az öröm ért bennünket, hogy újra eljött a csütörtök napja, amikor a Te nevedben össze tudunk jönni és tanulhatunk Téged. Ez számunkra mérhetetlen gyönyörűség, hogy a Te valóságoddal tudunk ismerkedni és így közelebb tudunk kerülni Hozzád. Ez a mi örömünk és ezt meg tudjuk élni és belőle táplálkozni. Köszönöm, hogy még számomra is lehetővé teszed ezt, aki személyesen nem tudok ott megjelenni, de mégis együtt tudok lenni a közösséggel. Kérlek, áldj meg minket Jézusunk! Ámen.

Ámen.

János: Kedves Testvérek! Szeretettel köszöntök mindenkit. Ma, 2022. december 8.-a van csütörtök, közösségünknek a tanulási napja. A szeretet kigyújtással megyünk tovább, az angyal 61. beszélgetésével. Kérdezem van-e valakinek kérdése, gondolata javaslata, hozzászólásra. Tessék Detti.

Detti: Egy gondolatot szeretnék mondani, hogy az elmúlt heti anyagból nagyon sokat adott és nagyon fontosnak tartom azt, amit a 28. beszélgetés Lilinél fejtettünk ki, hogy akkor vagy segítő, ha másik emberben az Isten kerül a középpontba. Hitet adni nem lehet, élni kell a hitet és ne arra törekedjünk, hogy engem szeressenek, hogy téged szeressenek, ha nem mindennek az Istenre kell mutatnia. Számomra ez nagyon fontos és nagyon új tanulás volt.

János: Köszönöm szépen. A Márta azt a kérdést vetette fel otthon, hogy tudok-e segíteni a másikon, vagy nem tudok segíteni. Magyarul az a kérdés merült fel, hogy ha konkrétan pénzt adunk valakinek, hogy kihúzzuk abból a slamasztikából, amibe belekeverte magát, hogy ezzel tudunk-e segíteni? Természetesen rossz vége lett a dolognak, ugyanúgy, mint amikor a kazincbarcikai Jóskának segítettünk. Azt gondolom, hogy az emberek nem igazán értik ezt a tanítást. Mennek a körülményeik után, lelkiületük után, érzelmeik után, melyekben természetszerű, hogy elkavarognak. Visszatérve arra, hogy akkor vagy segítő, ha a másik emberben az Isten kerül a középpontba, azt kérdezem tőletek, hogy a tanítvány mikor segít?

Kata: Azt tudom megfogalmazni, hogy a tanítvány részéről nagyon nagy felelősség az adás kérdése. Nagyon át kell gondolnia, hogy ahhoz a problémához, amivel a másik hozzá fordult, hogyan közelítse meg. Hogyan kezelje, milyen mértékig menjen el stb. Ez mind az ő felelőssége. Magam részéről azt tudom mondani, hogy elsőre próbálok olyan kérdéseket feltenni, amellyel fel tudom mérni azt az állapotot és annak a hátterét, amelyet vélek, hogy benne mi indítja el a kérést, a kérdést. Ennek a mértékében tudom

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

felkínálni azt, amit fel tudok. Nyilván lehet ebben tárgyi adás is, de elsősorban a lélek és a szellem oldaláról próbálom megközelíteni azt, hogy vevő-e erre és hol tart ebben, hogyan segítsen.

János: A Márti ugyanezt mondta többek között.

Kata: Azt gondolom, az Isten úgyis azt a helyzetet, lehetőséget kínálja fel a "segítőnek", amelyben fejlődni tud és amiben tanúbizonyságot tud tenni a benne lévő Istenről. Aki ad az fejlődik az adás által, mert az, hogy a másik mit kezd vele, az az ő dolga.

János: A tanítvány mikor segít?

A. Kati: Akkor, ha értelmét látja és felismeri azt, hogy módja van adni.

János: Mikor segít a tanítvány? Ez azt jelenti, hogy hogyan segít a tanítvány?

Kati: Az a helyzettől függ.

János: Ennyi elég.

János: Annamari Te, hogy látod?

Annamari: Úgy segít, amivel a saját lelkét megnyugtatja.

János: Miben segít?

A. Kati: Amije van, az is számít.

Annamari: Amije van, csak abban tud segíteni. Legyen az idő, anyagi forrás, bármi.

János: Neked mi a látásmódod Ivett?

Ivett: Anyagilag igazából senki sem tud segíteni, mert a körülményeit nem tudja más megoldani. Azt gondolom, akkor tudok segíteni, ahogyan a helyzet hozza és úgy és akkor, amikor a lelkiismeretem megszólal. Ha arról van szó, hogy visszafordulok és három jó szót elmondok, akkor azt megteszem. Ha lelkiérőben kell segíteni, akkor azzal támogatom. Ha éppen az szólítja meg a lelkiismeretemet, hogy adjak neki száz forintot, akkor azzal. Ez nagyon-nagyon

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

nehéz dolog, mert elsődleges feltétele, hogy befelé jó kapcsolata legyen a tanítványnak az őrangyalával, Jézussal. Valójában mindenkivel, hogy ez nyugodt lélekkel tudja megtenni.

Deti: Az embernek a lelkiismeretére kell hagyatkozni, arra kell hallgatni. Van, hogy az ember elmegy húsz koldus mellett és nem ad semmit, majd a huszonegyediknek ad, mert megszólalt benne valami. Az élet mindig odahozza a tanítvány elé, hogy mikor és mit tud segíteni.

János: Akkor segítettél, amikor megtetted azt, amit a lelked diktál. A tanítvány esetében faramuci a helyzet, mert a világ folyamatosan azt mondja - fölöttes hatalmak, egyházak, - hogy segíts, mindegy, hogy milyen helyzetben, milyen körülményben él. Mindenki azt mondja, ha hisz az Istenben, hogy segíts! Legyen az hívő, legyen az a világ leggazdagabb embere, folyamatosan azt kéri, hogy segíts! Az Isten segít-e, mondjuk egy hívő esetében? Hát nem igazán, úgy pedig semmiféleképpen, ahogyan ő várja a segítséget. Végig lehet gondolni, hogy itt a háború és hány sóhaj hangzik el, hogy Uram hozd vissza, kritikus helyzetekben, hogy gyógyuljon meg és minden, amit el lehet képzelni. Mindenki azt várja el a segítség kapcsán, amiről azt gondolja, hiánya van, vagy amit saját erőből nem képes megcsinálni. Ez a két szituáció van. Minden ember kivétel nélkül, miért van itt a földön?

Éljenek.

A. Kati: Feladatra vagyunk teremtve.

Kata: Egyet lépjen előre.

János: Így van. Valamiben, lépjen előre a korábbi állapotához képest. Tehát, nem a megtérés a megoldás, mert ha ez nincs benne az életében, a hitében, a szívében, akkor ezt nem tudja megtenni. Dehogy egy picikét, egy hajszálnyit legyen jobb, még világi értelemben is, csak ez az egy, amiért az Isten leengedheti az embert a földre. Az más kérdés, hogy ez megvalósul-e, vagy nem valósul meg. Az ember folyamatosan mindig azt mondja, segíts abban, hogy amit én elképzelek, megcsináljam, elérjem, megvalósítsam, birtokoljam és lehet folytatni. Vajon a tanítvány oldaláról mikor lehetne ez segítség? Én bátran mondom, hogy akkor, amikor valakiben már benne van valamilyen úton, már jelen van az Isten felé való irányultsága és abban tudom egy vagy két lépéssel segíteni. Segítettem-e akkor neki?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Kata: Maximálisan.

János: Én pedig azt mondom, hogy *csak* ebben tudok neki segíteni, mint tanítvány. Mi a helyzet a körülményekkel, mi a helyzet az adással, az addal? Az ad, azt állítom nem. Konkrétan nem az a segítség, amelyben a körülményeiben adok neki valamit, ugyanis a jobb körülményei által még senki nem tért meg. Attól sem fog megtérni, ha elveszt valamit, elveszít valakit. Vagy benne van a szívében az Isten iránti nyitottság, vagy nincsen benne, a körülményeitől függetlenül. A körülmények, mint olyan jelenlévő tényező, ezek segíthetik őt az elindulásban, de csak akkor, ha benne van. A körülmények önmagukban nem lesznek forrásai semmiféle lelki változásnak. Rosszabb lehet, mert ha azt mondja, megölték a gyereket és akkor én is ölök, akkor rosszabb lesz.

Kata: Azt gondolom, indulásában a körülményeket is az Isten adja, az pedig, hogy a továbbiakban hogyan dönt ezekkel a körülményekkel kapcsolatban, az már az egyén dolga. Minden körülmény a döntéseink következménye.

János: Igen, csak ezt nem mindenki tudja, nem mindenki így éli meg. Azt gondolom, hogy valamilyen szinten külön kell választanunk, nem minden esetben, az ad szó tartalmát és a segítség szó tartalmát. Mi a helyzet az addal? Mikor adok? Itt most egy kicsit keveredtek a dolgok és a fejünkben a látásmódunkban úgy van, hogy ha én itt most adok, akkor segítek. Nem így van.

Kata: A világi adásban van így.

János: De most a tanítvány eseteiről beszéltük. Itt a segítséget és az adást külön kategóriába kell gondolnunk, külön kell választani. Miért? Azért, mert az angyal arra tanít bennünket, hogy az adásban ne a segítség motiváljon, hanem az Istenben levés természete. Tehát, aki tanítvány és az Istenben éli az életét, az nem azért ad, mert segíteni akar, hanem azért, mert ez a természete. Az Isten maga a mindent adás, és még sem segít. Az Isten nem karitatív szervezet. A Hang Jézusa sem támogatja azt, hogy valamiféleképpen karitatív szervezetté alakuljon át, szociális alapítvánnyá.

Kata: Akkor a tanítvány maradna az anyagban.

János: Így van. Tehát a tanítványnak az adás lelkülete nem azért ad, mert segíteni akar, hanem azért, mert ez a természete. Segíteni akkor tudok, ha valaki az Istenhez akar közelebb kerülni és megvan benne ez a lehetőség. Ezt fel kell tudnom mérni, hogy valóban azáltal közelebb tud-e kerülni. Ha valaki olyan

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

mélyen van és ezt mondom neki, akkor inkább egy hátast csinál, nem pedig előre lép. Ezért ez a mondat, amikor azt mondom: *Akkor vagy segítő, ha a másik emberben az Isten kerül a középpontba*, tehát, az Isten felé segítettem. Ekkor, mint tanítvány segítettem, de nem adtam. Ez nem az adás. Az adás az akkor van, amikor megszólít a szívem, amikor úgy érzem, hogy a lelkiismeretem arra készítet, mert ez az Isten természete bennem.

Márti: A tanítvány alaplelkülete, az adás.

János: Így van.

Kata: Amit meséltem amikor megérkeztem épp arról szolt, hogy a beszélgetésünk elején próbáltam a hozzám segítségért fordulótól azt megtudni, hogy a Teremtővel milyen kapcsolata van, vagy van-e kapcsolata. Azt kínáltam fel neki, ha a mindenségre gondolunk, akkor feltételeznünk kell valakit vagy valamit, ami-aki mögötte van, és létben tartja. Ezt nem nehéz belátni. Határozottan és gondolkodás nélkül kimondta, hogy ez az Isten. Erre mondtam, nagyon örülök, hogy ez hangzott el. Én meg, gondoltam magamban, hogy a beszélgetésben inentől kezdve tudok olyan irányt venni, amiben nemcsak segíteni, de valóban adni is tudok.

János: Erről van szó. Ildikó mit szólsz hozzá?

Ildikó: Nagyon hasonlít ez a dolog ahhoz, amikor azt mondjuk, hogy hitet nem lehet adni. Tulajdonképpen itt is arról van szó. Nehéz dolog ez, amikor valaki a hite alapján akar segíteni és azok az emberek, akik a segítséget kérik, azok ezzel vissza tudnak élni. Én is azt gondolom, ha lehet látni az értelmét annak, hogy segítsek, akkor segítem.

János: Menjünk akkor tovább. A múlt alkalommal odáig jutottunk, hogy:

Az Új Szeretet, az Új Szívdobbanás - más, teljesen más, - mint ami volt. - ADÁS,
mindig csak ADÁS. - (61. b.339.o.)

- Az új tanítvány új szeretete, az adás minden mást háttérbe szorító lelkülete.

János: Miért új tanítvány?

Ivett: Mert mindig új.

János: Mert mindig megújul.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Kata: A mindig új tanítás befogadása, megújítja.

János: *Új szeretete*. A tanítvány attól új, hogy *új a szeretete; az adás, minden mást háttérbe szorító lelkülete*. Még a segítséget is. Az adás, hogyan kerül a szeretet helyébe az angyal tanításában?

Ildikó: Úgy gondolom, hogy a szeretet megvalósulásában.

János: Ezt nem nagyon értem, mert akkor te külön választottad az elméleti és a gyakorlati szeretetet.

Ildikó: Úgy van, valóban ebben az esetben.

János: Tehát, hogyan kerül az ad a szeretet helyére? Azt mondja, az új szeretet más, az az adás. Az történik, hogy a valóságra, az Isten valóságára, egy új ajtót nyitott nekünk az angyal. Megint nem látok többet ebben, mint annyit, hogy azt, aki VAN, ez kicsoda?

Az Isten.

János: Annak a leglényegesebb megfogalmazható esszenciája, tartalma, lényege, az adás. Magában hordozza az a szó, hogy kiáradás, az adást. Semmi mást nem csinál lényegében, mint kiárad. Amikor az ember valamiféleképpen önmagában ezeket a tartalmakat felfedezi, mert mi is az Istenből vagyunk, az Istenben vagyunk, az Isten éli meg magát bennünk, általunk, akkor ezt mi szeretetnek nevezzük. De csak azért, mert olyan világban élünk, ahol a szeretetnek bizony van ellentétje és találkozunk vele. Mondjad Ivett.

Ivett: Szerintem azért mondhatjuk az egyik helyett a másikat, mert lényegét tekintve ugyanarról van szó, csak most egy másik oldalára van ugyanannak a dolognak a hangsúly téve.

János: Én amondó vagyok, hogy a leglényegesebb oldalára. Ez az Új Szívdobbanás és teljesen más.

Kata: Timi hozzászólásában azt fogalmaztuk meg az elmúlt órán, hogy szellemi életre születünk az angyal tanítás befogadása kapcsán és ennek a szellemi életnek a gyümölcse ez az adás. Nyilván, hogy ez szellemi tartalmat hordoz.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Amikor arról beszélünk, hogy a szeretet, az nem más, mint adás. Mit adunk?

Kata: A szeretetet.

János: Nem, nem.

Kata: Szellemit.

János: Nem mondtál rosszat, csak elaprózod, a részleteknél vagy.

Márti: Az Istent adja.

János: Azt nem tudja adni.

Önmagát adja.

János: Tud-e mást adni?

Kata: Senki sem tud, a meg nem tért ember sem tud, csak önmagát adni.

János: Mindenki kivétel nélkül és főleg a tanítvány, amikor önmagát adja, akkor a benne élő Istent is adja?

Igen.

János: A látásmódját adja, akkor a szeretetét adja?

Igen.

János: Az irgalmát adja? Most rossz szavakat fogok használni, az örömét adja, a mosolyát adja, látásmódját adja?

Kata: Erkölcsi értékeket.

János: Adhatom én a kétszáz forintot is, ha úgy adódik, mert az Isten bennem is csak adni tud.

Ivett: Az jutott eszembe, még az előbbi témához is kapcsolódva, hogy ugye Jézusra azt mondja, a "Legnagyobb Segítő" és hogy az Ő neve az AD. Tehát itt a segítség és az adás Jézus tekintetében is összekapcsolódik.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Igen.

Annamari: Úgy gondolom, Jézus esetében összekapcsolódik, de a mi esetünkben van különbség.

János: A mi esetünkben Jézus kapcsolja össze. Esetenként.

Kata: A bennünk lévő Jézus.

János: Igen. Amit te kérdeztél és te vetettél fel, hogy az angyal tanításában a szeretet vonatkozásában mit gondolunk, most azt szükséges gondolnunk, mert azt tanítja, hogy a szeretetnek azon a megközelítésén túl, amit olvastunk az Ószövetségből, olvastunk az Újszövetségből, olvastunk a Hang tanításából, olvastunk a világból, mindezekén túl, egy új megközelítés van, ami egy szóban fogalmazható meg, hogy AD. De természetesen csak a tanítvány oldaláról, mert ezt a tanítványoknak mondja az angyal. Hiába próbálsz te a világnak megmagyarázni, hogy amit te szeretettnek élsz meg, mert átöleltek és megcsókoltak stb. azontúl, hogy annak a forrása nem más, mint az, hogy az Isten adásából van. Kiáradásból van.

Kata: Ennek a befogadása a tanítvány részéről, a továbbadás.

János: Pontosan. Amikor az Istent befogadod, a kiáradást fogadod be. Azt fogadod be, hogy ad és rajtad keresztül ad.

Kata: Az angyal könyvben mondja az angyal, hogy az Ige az ad és te magad vagy az ad, mert az a folyamat, ahogyan az Igét befogadod, ahogyan az Atyát megismered, és tettekre tudod váltani, az az adás.

János: Így van. Semmi baj nincs abban, ha a világ ezt szeretetként értelmezi, vagy hiányként vagy pluszként, mert nyilván, ha valaki nem lát rá mind erre, nem az övé ez a gondolatmenet, nem az övé ennek az erkölcsisége, akkor nem tud vele mit kezdeni. De annak, aki már tud ezzel mit kezdeni és átlátja, miért szükséges átlátnunk?

Ildikó: Azért, hogy helyesen tudjuk értelmezni.

János: Igen, egészen pontosan. Másrészt, hogy ez belénk épülve átváltoztasson, átalakítson bennünket. A gondolatainkat, a hitünket, a látásmódunkat, az istenismeretünket, mert nem mindegy, milyen lelkülettel hagyjuk el ezt az árnyékvilágot.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Kata: Mennyire nem mindegy!

János: Nagyon nem mindegy, mert ha magadon segítesz, tudsz-e magadon segíteni, mint tanítvány?

Kata: Nyilván nem csak rongálom magam, hanem építem is, a tanítás befogadásával, az új befogadásával.

János: Ennek a vonatkozásában nyilván segítem magamat, mert ebben a vonatkozásban én magamnak tudok-e adni?

Kata: Csak azután tudok másnak is adni.

János: Tudok-e magamnak adni?

Igen.

János: Hogyan?

Kata: Azzal, hogy a tanítás befogadom.

János: Azzal segíted magadat, de nem adtál, mert nem a sajátodéból adtál.

Kata: Ha növekszik bennem a szeretet.

János: Nem magadból adtál, magadnak.

Kata: Persze, hogy nem. Senki sem és semmit sem.

János: Tudsz-e adni magadnak?

Kata: Most már emlékszem, a múltkor a Timivel tisztáztad, hogy mi az adás, hogy nem tudunk adni, nincs is sajátunk.

János: Tudsz-e magadnak adni, mert a szeretet most adás?

Kata: Nem tudok.

János: Tudjátok ki tud adni? A bennem élő Jézus, az tud nekem adni. Én, aki magamat definiálom, nem tudok adni, főleg többet, mert csak az van, ami van. Többet, a bennem élő Jézus ad.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Kata: Az angyal is azt mondja, nekünk sincs sajátunk, az *Ő* örömét hozzuk és adjuk tovább nektek.

János: Így van. Ugye milyen érdekes. Kérdés, gondolat?

Kata: Ilyen értelemben semmi sincs sajátja az embernek.

János: Nincs, így van.

Márti: Az adás ténye, az adás lelkülete, az egy teljesen új megfogalmazás az ember oldaláról, az Isten lelkületének.

János: Oly annyira, hogy Detti légyszíves a következő szöveget olvasd.

- A „szeretet” még kedvezés, - még rés köztünk és köztetek.

- Az új lény már nem „szeret”. - Több az, amit tehet. - Már nem adhat és nem vehet - - csak *tehet*. - (62. b.342.o.)

- A megváltott ember már nem szeret, ahogy az Isten, egyszerűen csak TESZ.

János: Vagyis ad. Itt erősíti meg az angyal az előzőket, hogy a szeretet még kedvez és egy lelkület.

Kata: Szerepet játszik benne az érzelem.

János: Az érzelem is, meg a tudat is, a gondolkodás is, meg az akarat is. Az új lény, a tanítvány?

Igen.

János: Pontosan, ezért fontos az, hogy értsük meg az ad tartalmát. Valaki azt mondja, nem szeret. Ezzel találkozik. Pedig élheti meg azt, hogy szeretik?

Persze.

János: Csak nem ez van a középpontban, mert eddig mindvégig az Istent a leglényegesebb oldaláról, a szeretet oldaláról vizsgáltuk és azzal találkoztunk, hogy az Isten a szeretet. Az Isten nem a szeretet, az Isten az AD. Közben nevezheti szeretetnek is az ember, mert ez is egy olyan lépcsőfoka az Isten megértésének,

Kata: hogy szereti őt az Isten.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Persze, hogy szereti, hogyne szeretné. Ha ettől jól érzi magát, ám legyen. De ezért hangsúlyos mindig az, hogy az Isten mindig több, mint amit az ember el tud róla képzelni. Felfoghatatlanul több és felfoghatatlanul más.

Kata: Annak az alap dolognak, hogy nem ember, meg kell lenni és akkor már valamennyire sejtheti.

János: Így van.

Márti: Azt szeretném kihangsúlyozni, amit itt olvastunk, hogy: *A szeretet még kedvez és még rés köztünk és köztetek.* Ez azt jelenti, hogy az angyal lelkülete is az adás, az emberé pedig még a szeretés és ezért van a rés, mert nyilván az adás lelkülete a több.

János: A rés nem választja el őket, az annak a megértésnek a hiánya, ami itt a szeretet és az ad között húzódik. Eddig ezt még soha senki nem tanította. Nem is értené.

Kata: A résre már nem is azt mondja, hogy hiány, hanem a rezgés minőségét fejezi ki, mert az ember rezgése és az angyal rezgése még nem ugyanaz.

János: Lehet. Kata a 78. beszélgetést olvasd fel.

Ne **ŐT** szeresd - te, szeress mindeneket! - Ez az Isteni Szeretet. (78.b.407.o.)

- Ha az Isten ÉL benned, akkor Ő szeret általad, MINDENEKET.

János: Mennyire fel van magasztalva az ember.

Kata: Csak feltételhez köti, hogy "ha" már él benned az Isten.

János. Nem. Az isteni csak élni tud bennem. Tehát nem "ha" az Isten él bennem. Valaki a múltkoriban az élő Isten szavát fogalmazta meg, miközben az Isten magától értetődően élő. Halott Isten nincsen. Nem élő Isten sincsen. Végsősoron élő Isten sincsen. Ugye?

Kata: Én azt látom lényeges megfogalmazásnak, hogy az előző tanításokkal, illetve az egyház tanításával kapcsolatban is, hogy *velem az Isten helyett, bennem az Isten.*

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Így van. Mindenesetre azért gondoljátok el, már azt tanítja az angyal, hogy ne az Istent szeresd, hanem az Isten szeressen benned mindeneket.

Kata: Ezért van számomra közelebb az, amit szoktam mondani, hogy megértem az Istent, mint az, hogy szeretem az Istent, mert akkor előbb-utóbb, a bennem megszülető Isten szeret általam.

János: Igen. Menjünk tovább A. Kati.

- A TEST NEM MÁS, - MINT ANYAGGÁ LETT SZERETET. (88. b.449.o.)
- Minden anyagi létező forrása, és alkotóeleme az Isten szeretete.

János: Ami nem más, mint az AD. Hol így, hol úgy fogalmaz. Itt a 88. beszélgetésnél tartunk a legvégén, amely azt fogalmazza meg, hogy mi a test? Itt szeretetként fogalmazza meg azt, ami az ad. Van-e kérdés?

Kata: Én azt írtam ide magamnak, hogy ez a test, a mi szellemi testünk.

János: Szellemi testünk?

Kata. Csak a szellemi testünk tud kapcsolódni az Istennel, egyesülni vele. Ez a tanítás már a fénytan része.

János: Amiről beszélsz, itt sajnos erről semmi sincsen. Nem tudom honnan veszed, vagy honnan olvasod, de itt az nincs.

Kata: Nincs, mert ki van emelve ez az egy mondat.

János: Olvasd el légy szíves még egyszer.

Kata: *A test nem más, mint anyaggá lett szeretet.*

János: Milyen testről van szó? *Anyaggá lett szeretet.* Nem szellem, *anyaggá lett szeretet.* Ezért mondom, nem tudom, hogy mit olvasol. Az anyag a hústest, meg az anyagi test. A szellemtest is test, az is anyagtest.

Kata: Hát éppen ezért gondolok itt erre.

János: De a szellem önmagában véve nem anyag.

Kata: Tudom.

János: Csak a test anyag és itt anyagi testről van szó. Tehát az a hústest és az, ami a világmindenséget, a teremtést alkotja, annak az alkotóeleme nem más, mint az Isten szeretete.

Kata: Számomra akkor is kell egy különbséget tenni, én legalábbis úgy tudom elfogadni, hogy itt már arról a négynek a megszületéséről beszél, amikor az anyag már nem ugyanaz, mint előtte volt, mert hogy a fényvel való kapcsolat megszületett.

János: Sajnos én ezt így nem látom.

Kata: Rendszerben lépünk tovább.

János: Itt csak annyi van, hogy: *A test nem más, mint anyaggá lett szeretet.* Csak ennyi van és ebből született az, hogy minden anyagi létező forrása és alkotóeleme az Isten szeretete. Vagyis nem az atom, nem a különböző elemi részecskék, hanem mindez az Isten szeretetéből van, az AD-ból.

Kata: Minden abból van.

János: Csak ennyi, nem több. Kérdés?

Márti: Amikor azt mondjuk, hogy mindenben lásd meg *ŐT*, akkor az Istent látjuk, az anyagot, ami maga az ember.

János: Jó, menjünk tovább.

A Szerelem az angyal tanításában:

János: Mit mondott Annamari legutóbb ezzel kapcsolatban?

Annamari: Sok köze nincs egymáshoz.

Ildikó: Én azt hallottam az Annamaritól, hogy azt mondta, vonzalom is kell hozzá.

János: Nagyon nagy valószínűséggel egészen más tartalmat fogunk felfedezni a világban megfogalmazott szerelem fogalmával szemben, amikor az angyal

beszél a szerelemről. Én a 69. beszélgetésből a hozzáfűzést emeltem ki, ahol azt mondja:

AZ ÉRTELEM.*
ÉRTELEM VALÓBAN SZERELEM.
Teremtő pillanat.

János: Az értelem valóban szerelem, teremtő pillanat. Dehogy ezt, hogy értsük, Annamari olvasd fel a kiemelt részt.

***Hanna nem talál megfelelő kifejezést az anyag és szellem közötti vonzásra, az új egyesítő elemre. Jobb híján az „ÉRTELEM” szót választja, de átfogóbb és mélyebb jelentéssel. Az Angyal még kiteljesíti ezt az intellektus felé tolódott, kissé zárt fogalmat azzal, hogy hozzáfűzi: „Értelem valóban szerelem”. [Az idegen nyelvű fordításokban inkább a „megismerni”, „megismerés” (Erkennen, co-naissance, awareness) kifejezést választottuk, mert jobban tartalmazza az „egyesülés”, az öntudatra ébredés” lehetőségét. De mindegyik kifejezéssel csak közelítünk egy, még nem létező fogalmat.] (69. besz.)**

János: Tehát, amikor a szerelem szót használja az angyal, melyet az anyag és a szellem közötti vonzásra alkalmaz, akkor jobb híján fogalmaz így, mert még nincs rá megfelelő szó.

A szeretetről Allan Kardec-től is hoztam néhány gondolatot, mert egy érdekes megfogalmazás találtam benne. Márti kezdjük el olvasni.

Allan Kardec:

„Buzgón és kitartással folytasd a munkát, melyet velünk kezdtél meg, mert a mi munkánk ez. Alapját raktuk le benne az új életnek, melynek egyesítenie kell majd minden embert a felebaráti szeretet közös érzelmében;”

János: Ezt talán Kardecnek mondja, aki tanítja őt, amiben az akasztott meg engem, amikor azt mondja, hogy: *annak az alapját rakták le benne az új életnek, melynek egyesítenie kell majd a minden embert baráti felebaráti szeretet közös érzelmében.* Mennyiben látjuk ezt reálisnak

Semennyiben.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Kata: Azt kérdezném meg, hogy milyen új életnek és milyen tartalmat ért alatta?

János: azt tudom nektek mondani az egész anyagnak az olvasása kapcsán, hogy talán erre az lenne a válaszom, amikor már minden ember fel tudja fedezni azt legalább, hogy szellemi a forrása. Tehát nem anyagtesti, hanem szellemi a forrása, és olyan, mint halál, valójában nem is létezik. Tehát ez a két tényező, amiben az emberiség tovább tud lépni, hogy a szellemiségével találkozzon és a halál,

Kata: A halál kérdésében lásson tisztán.

János: Köszönöm szépen, tehát ez lenne már az új világ, az új élet, amelyre már lehetne alapozni. Én is úgy látom, hogy ennek a realitása egyenlő a nullával. Egyetértünk ebben vagy másképp látjátok?

Deti: Egyetértünk.

János: Ivett, te olvasol.

„A szellemek különböző osztályokba tartoznak és erejüket, értelmüket, tudásukat, erkölcsiségüket tekintve különböznek egymástól. A legelső rendűek a magas szellemek, kik a többiektől tökéletességük, ismeretük, Istenhez való közelségük, érzelmeik tisztasága és a jónak szeretete által különböznek.”

János: a többiektől. Hát ez onnan hiányzik. Ami az én szememet megütötte, hogy *a jónak a szeretete által különböznek* tehát a jónak a szeretetét hangsúlyozza ki. Ezzel nekem azt mondja, hogy bizony- bizony, a rosszat is lehet szeretni. A gonoszt is lehet úgymond szeretni, mert a szeretet ebben az értelemben egyfajta vonzódást fogalmaz meg.

Kata: Milyen a vonzódás mértéke az Isten felé.

János: Így van, meg a világban.

Kata: Ott sem egyforma, mert állapotok vannak, melyek nem azonosak.

János: Ilyen megközelítéssel eddig nem találkoztam, hogy *a jónak a szeretetében*.

Kata: Swedenborg is használja ezt a kifejezést.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Én arra már nem emlékszem, de köszönöm a kiegészítést. Kata te jössz!

„Az idéző kör erkölcsi természete iráni érzett rokonszenv az, ami a szellemeket vonzza. A magasabb szellemek a komoly csoportoknál szeretnek megjelenni, ahol a jó szeretete, valamint a tanulásnak és a javulásnak őszinte vágya uralkodik.”

János: Megint a jó szeretetét hangsúlyozza, nem először, nem másodszor és nem utoljára. Ez egy nagyon fontos szempontja annak a minőségnek, amiben ő él.

Kata: Swedenborg szerint a jó szeretete, a jó világossága és a jó valósága, melyből az értelmet, bölcsességet és az üdvösséget nyerik. Egyszóval az Örök életet.

János: Detti te olvastad az utolsó részt.

Jó szellemek: Megértik Istent és a végtelenséget, és élvezik már a jók üdvösségét. Boldogok, ha jót tehetnek, és ha megakadályozhatják a rosszat. Kimondhatatlan boldogságnak a forrása számukra az őket egyesítő szeretet, amelyet nem zavar meg sem irigység, sem lelkifurdalás, sem semmi olyan szenvedély, amely a tökéletlen szellemeket gyötri,

„Az igazi szeretetnek a legcsekélyebb érzéki jellege sincs.”

János: Ezen a szinten a szeretetről beszélnek. Azt mondom, hogy nagyon-nagyon különleges tanítása az angyalnak az, amikor már a szereteten túl, fogalmazza meg az Isten lényegét azoknak, akik ezt képesek felfogni és megérteni. Azt mondja, hogy az igazi szeretetnek a legcsekélyebb érzéki jellege sincs a másvilágon, a szellemvilágban.

Kata: Mivel Istenből vannak, ezért ez nyilvánvaló.

János: Az én megállapításomra nem fogunk kitérni, hanem visszatérünk a szerelem kérdésére.

Kata: Az utolsó megállapítás:

**A SZERETET: A SZELLEM, ISTENBEN MEGÉLT TERMÉSZETES
ÁLLAPOTA!!!!**

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Ebben a megfogalmazásban a természetes helyett, az eredeti szót jobbnak találtam.

János: Valóban *eredeti* állapota? Mi az, hogy *eredeti*?

Kata: Az Istennek az *eredeti* állapota.

János: Nincs az Istennek eredeti állapota.

Debbi: Akkor azt mondd, hogy változik.

János: Plusz azt, hogy van kezdete.

Kata: Én arra gondoltam ezalatt, hogy csak azt élhetik meg, hogy nem a sajátjuk, hanem az Isten természeti állapota.

János: Igen, de erre az *eredeti* szó nem alkalmas.

Kata: Köszönöm.

János: Azért fogalmaztam meg a természetes állapotát, hogy a szeretet az Istenben megélt természetes állapota, mert ez olyan, mint a levegő a számára. Az, hogy nekünk itt van levegő, a számunkra az természetes állapot, mert enélkül nem léteznénk. A szellem, meg enélkül nem létezik. Írhattam volna, hogy magától értetődően.

Kata: Felmerült bennem, ha van természetes, akkor van, nem természetes is.

János: Van. Persze, hogy van, csak akkor az már nem a szeretet.

Kata: Rendben, köszönöm.

János: Szerelem az Ószövetségben.

Van-e különbség a szeretet és a szerelem között? Hogyan fogalmazza meg az Isten oldaláról az Ószövetség. Az lenne a nagy kérdés a számunkra, hogy az a szerelem, amit megfogalmaz az Ószövetség, az az Isten, vagy az ember szerelme? Érthető a megfogalmazás? Tehát milyen fogalmi körben gondolkodik akkor, amikor az Istenre vonatkoztatja a szerelem szavát.

Szerelm az Ószövetségben

Sám.2.-19,31 Mert Jeruzsálemből fog származni a maradék, és a megszabadult a Sion hegyéről; a Seregek Urának buzgó szerelme cselekszi ezt!

János: Érdekes módon az Istent úgy fogalmazza meg, mint aki szerelmes, buzgón szerelmes. Ildikó, a következőt te olvasd.

Zsolt.- 79,4 Gyalázzattá lettünk szomszédaink előtt, csúfságul és nevetségül a körülünk lakóknak.

79,5 Meddig haragszol Uram, szüntelen? meddig gerjedez féltő szerelmed, mint a tűz?

János: Ugye azt fogalmazza meg, hogy az a szerelem, ami az Istent jellemzi, az egy féltő szerelem, amit a népével szemben érez. Ha nem szeretik vissza, akkor haragszik. Nagyon érdekes, mert ugye milyen az ember amikor szerelmes, ebben a gondolatkörben?

Detti: Féltékeny.

János. Mennyire? Felfokozottan. Mondjad.

A. Kati: A féltékenységet, az egy jellemhiba.

Márti: Emberi szerelmet fogalmaz meg.

János: Még mindig az a kérdés, milyen az ember amikor szerelmes?

Detti: Tüzes.

Kata: Birtokló.

János: Minden érzékszerve felfokozottan dolgozik. Rendkívül érzékeny, bármelyik pillanatban végig sértve, vagy a mennyországban élheti meg magát. Akár egyszerre, akár külön is, akár egymás után is.

Más tudatállapotban van az, aki szerelmes.

János: Valójában, akibe szerelmes, azt hitelesen látja-e?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Detti: Nem, de nem baj.

János: Féltón buzgó-e? Azért használom ezt a két szót, mert ezt használja az Istenre. Félti azt, akibe szerelmes. Mondhatom azt, hogy emberi tartalommal tölti meg az Isten szerelmes állapotának a leírását?

Igen.

János: Nem tud többet, nem tud jobbat, mert az Isten az ő számára emberarcú. Menjünk tovább.

Zsolt.- 84,2 Mily szerelmetesek a te hajlékaid, Seregeknek Ura!
84,3 Kívánczok, sőt emésztődik lelkem az Úrnak tornáczai után; szívem és testem ujjongnak az élő Isten felé.

János: Azt mondja: *Mily szerelmetesek*. Tovább lép a szeretet tartalmán és egy felfokozott állapotot jelöl meg, az Isten oldaláról ebben a vonatkozásban.

Ésa.- 26,11 Uram! magas a Te kezed, de nem látják! de látni fogják, és megszegyenülnek, néped iránt való buzgó szerelmedet; és tűz emészt meg ellenségeidet.

János: Ugyanaz a dolog. Annyira szerelmes az Isten a saját népébe, hogy más népeket, akiket megvet, vagy ellenségnek tekint, azokat meggyilkolja szerelmében.

Detti: Mert a szerelem vak.

János: És erőszakos. Annamari, folytasd!

Ésa. - 63,15 Tekints alá az égből, és nézz le szentséged és dicsőséged hajlékából! Hol van buzgó szerelmed és hatalmad? Szívednek dobogása és irgalmad megtartóztatják magokat én tőlem!
63,16 Hiszen Te vagy Atyánk, hiszen Ábrahám nem tud minket, és Izráel nem ismer minket, Te, Uram, vagy a mi Atyánk, megváltónk, ez neved öröktől fogva.

János: Ezt a második részt azért vettem be, hogy egyértelmű legyen, hogy az Istenről van szó. *Buzgó szerelmed és hatalmad*. Milyen egy földi császár, egy király, vagy egy nagy úr, amikor szerelmes? Hatalommal rendelkezik és szerelmes. Hát ilyen. Márti te jössz.

Ezék.- 5,13 És teljessé lesz haragom s nyugtatom rajtok búsulásomat s vigasztalást veszek; és megértik, hogy én, az Úr szóltam buzgó szerelmemben, mikor betöltöm búsulásomat rajtok.

János: Teljesen emberi érzelmekkel teli, emberi megközelítéssel teli megfogalmazás, amelyet kivetítenek az Istenre. Ivett.

Ezék. - 16,42 És megnyugotom búsulásomat rajtad, hogy eltávozzék féltő szerelmem te tőled, s megnyugosom és többé nem haragszom.

16,43 Mivelhogy meg nem emlékeztél ifjúságod napjairól, és ingerlettel engem mindezekkel, azért ímé én is fejedhez verem útadat, ezt mondja az Úr Isten, és többé nem cselekszed a fajtalanságot minden útálatosságod mellett.

János: Megint egy környezet, hogy miről van szó, de a féltő szerelmem az jelen van. Milyen Isten az, aki egyrészt szerelmes népébe, másrészt féltőn szerelmes a saját népébe. Hát ez egy ember, nem az Isten. Ildikót kérem meg, hogy az utolsót olvassa el.

Ezék. - 36,5 Azért ezt mondja az Úr Isten: Bizony, féltő szerelmem tüzeiben beszéltem a pogányok maradékai és egész Edom ellen, kik magoknak vették az én földemet örökségül teljes szívöknek örömével és lelkek megvetésével, hogy azt néptelenül zsákmányokká tegyék;

János: Megint a féltő szerelem kifejezésével találkozunk, nem a szeretet szó kifejezésével.

Annamari: Azt nézem, hogy mindenütt be lehetne helyettesíteni a szeretet szót a szerelem helyébe.

János: Azt látom, hogy a szerelem, mint fogalom megjelenik, az Istenre kivetítik és úgy vetítik ki, mint emberi lényre. A szeretet, mint olyan, számtalan esetben előfordul, és ez is, meg az is. Azt gondolom erről, hogy az Isten vonatkozásában, ha szeretetet mondana, akkor is szerelmet mond, mert többet akar mondani, mint a szeretet.

Annamari: Ezzel akarja érzékelteni, hogy az Istenről van szó.

János: Igen. Van-e különbség a szerelem és a szeretet között?

Annamari: Szerintem itt nincs.

János: Itt nincs. Az embernél amikor szerelemről beszélünk, akkor elsősorban testi szerelemről beszélnek, hústesti szerelemről beszélnek. Az Istennél erről nem beszélhetünk, csak szellemi szerelemről és szeretetről. Ez így rendben van? Menjünk tovább. Nagyobb a gond a Hangnál. Te jössz Detti.

Szerelem A Hang-ban.

A Hang:

6. válasz: „Értsétek meg, most Én vallok nektek szerelmet. Örök szeretettel szeretlek. Ennek nincs kezdete, és vége sem lesz soha! Szeretetem nem részleges. Semmiképpen. Akarlak! Jobban, mint a világ csábítása! Nézd azokat, akiknek rajtad keresztül ezt-azt juttattam. Kiürült tartálynak látnak csupán. - Meg annak, hogy önmagukat időnként hamisan nyugtassák.”

János: Mit szóltok hozzá: *Én vallok nektek szerelmet.*

Kata: Ez is az emberre utal.

János: Mi lehet a forrása ennek, hiszen az evangéliumok szövegében egyetlen egyszer sem szerepel a szerelem szava.

Kata: Az evangéliumban szerepel Jézus, mint vőlegény. Valószínű ezt a gondolatkört viszi tovább a Feri bácsi az Istenre vonatkoztatva.

Annamari: Azt gondolom elsősorban Feri bácsi akarja kihangsúlyozni azt, hogy az Isten szereti az embert.

János: Menjünk tovább. Kata.

23. válasz: HANG: " Igen. A földi szerelmi házasság valóban érzékeltet valamit számotokra itt időben abból, ami a Velem kötött HÁZASSÁG örökké tartó boldogsága. De tényleg csak nagyon kicsit érzékeltet belőle. Oly picit, hogy méltán mondhattam: "Ketten lesznek egy ágyban, az egyiket felveszik, a másikat otthagyják."

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Ha akartok beszélhetünk róla, én nem terveztem ennek az utolsó mondatnak a hitelességét. Mit szóltok a következő mondathoz: A Velem kötött házasság, örökké tartó boldogság.

Annamari: Nincs ilyen.

Márti: Az ember emberrel köt házasságot, nem az Istennel.

János: Itt úgy tűnik, hogy a Feri bácsi úgy látja, hogy a házasság Istentől jövő intézmény. Mi milyen álláspontra helyezkedtünk ebben a kérdésben?

Márt: A házasság földi szertartás, az ember nem köt házasságot az Istennel.

Kata: Jézus ebből nem adott példát.

Annamari: Istennek semmi köze a házassághoz.

János: Az Istennek semmi köze a házassághoz. Ez egy,

Ivett: Társadalmi Intézmény.

János: Igen. Elsősorban társadalmi intézmény.

Ildikó: De hát az egyházban, szentség.

János: És ha az egyház szentségként tekint rá, akkor valóban az Istentől jön?

Ildikó: Nem arról van szó. Arról van szó, hogy a Feri bácsi valószínű ezért írta.

János: Így most már értem. Menjünk tovább. A. Kati

149. válasz: **HANG:** "Örök tervem lényeges része az, amit ti a Földön szerelemnek neveztek. A probléma abból adódik, hogy nálatok a megtapasztalás és a felismerés nem jár együtt. Nem ismeritek fel, hogy az a személy, akit úgy ismertek meg, hogy ő a szerelmetek, az nem a ti szerelmetek."

Kinek ki a szerelme, nem egészen világos.

János: Azt gondolom, menjünk tovább.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

156. válasz: „Vágyakozz nagyon arra a Lélekkeresztségre, melyet megígértem enyéimnek, s melynek lényege az, hogy a vágyakozó ezt éli meg: SZERELMES BELÉM AZ ISTEN!”

János: Mit szóltok hozzá?

Kata: Ez is a Feri bácsi látásmódja:

János: Amikor az Istenre gondoltok azt élitek meg, hogy szerelmes belétek az Isten?

Kata: Én egyáltalán nem.

A. Kati: Amikor az ember érzi az Isten szeretetét az nagymértékben hasonlít arra az állapotra, amikor egy másik ember iránt érez szerelmet.

János: Ezzel azt fogalmazod meg, hogy az istenélmény az egy szerelmi élmény. Én ezzel így még nem találkoztam.

A. Kati: Én sem, csak így képzelem el.

Deti: Földi szavakkal fogalmazza meg, mert nem tud rá jobb szót.

János: A szerelem szava az én számomra egyfajta megtapasztalás kapcsán kap értelmet, nem tudok mással találkozni. Az Isten szerelme és az én szerelmem közötti különbség nem zongorázható le, ha ezzel a szóval akarjuk jellemezni a kapcsolatnak azt a tartalmát, amivel az ember a másik felé fordul, az Isten pedig az ember felé. Mehetünk tovább.

205. válasz: „Én csak **PARTNERED** tudok lenni a Földön. Ha ezt lehetővé teszed Számomra, akkor **SZOLGÁD** leszek a másvilágon. Újra mondom: Nagyon szeretlek. Gondolj erre gyakran, és törekedj meglátni szerelmem jeleit életedben! Így kikerülheted a legnagyobb rosszat, a hálátlanságot, s megölelheted a legnagyobb jót, a hála érzését.”

János: Szerelem. Szerelmes Isten, aki másvilágon a szolgád és itt a földön a partnerem. Úgy szerelmes belém, hogy partnere vagyok. Menjünk tovább.

Ivett.

274. válasz: Kérdezed, hogy üzenek e valamit leányodnak. Hát persze. Nagyon szeretem őt, előbb-utóbb meg fogom őt hódítani Magamnak. Nem Rajtam, hanem rajta áll, hogy ez mikor fog bekövetkezni. Ennek egyszerű magyarázata az, hogy az Én szabadságom véget ér ott, ahol az övé kezdődik. Ő nem bábfigurám, hanem szerelmem Nékem.

János: Van-e valami mondanivalótok?

Kata: Ez is nagyon emberi.

János: Ildikó akkor te fejezetbe.

308. válasz: „A BOLDOGSÁG tehát nem köldöknézés, hanem beleszerelmesedés abba a végtelen SZERETÉSBE, abba az állandó TEVÉKENYSÉGBE, akit ti ISTENNEK neveztek.”

János: A végére jutottunk. Annyit láttunk, hogy eléggé változatos módon használja, az emberi szeretet kifejezésének a tartalmait. Én hol érzem, hol nem érzem az Ószövetségi szeretet megjelenésének a tartalmát és az abból fakadó következtetéseket. Hol az egyház tartalma jelenik meg ebben a dologban és néhol az új is megjelenik, mert az, hogy a másvilágon az Isten az ember szolgája lesz, az eléggé új. Ugyanakkor megkérdezhetném, hogy itt nem? Mi az, hogy másvilág és e világ, mert valójában ilyen nincs is, csak egy világ van, amelynek most az evilági oldalát tapasztaljuk meg közvetlen módon, de nem mondhatjuk azt, hogy a másvilág nincs jelen.

Kata: A tanítvány számára meg pláne nem.

János: Igen, erről az oldalról közelítettem ezt meg, de igazából itt nem nagyon jutottunk ki a slamasztikából. Dehogy végére jussunk a szerelem kérdésének, mondhatom-e azt, hogy ha az Isten vonatkozásában használom a szerelem szót, akkor az nem az ember szerelme.

Biztos.

János: Ha tovább megyek ebben, akkor ugyanúgy, ahogy a szeretet szavát az angyal megkérdőjelezi a tanítvány esetében, ugyanúgy megkérdőjelezhetem-e a szerelem szavát is, még az Isten vonatkozásában is. Az ember ezeket a tartalmakat mivelhogy találkozik vele és jelen vannak az életében, ezért

használja is és jól használja. De nem szükséges az Istent is ilyen emberarcúvá faragni, azért, mert ezzel találkozik.

Kata: Az angyal ezt egy szóval fejezi ki, hogy imádjuk *ŐT*.

János: Ez is egy érdekes megközelítés, hogy a szerelem és az imádat között mi a különbség vagy a hasonlóság, vagy mi a tartalma, de máris egy új szóval kifejezve gazdagodunk abban, hogy hányféle módon tudjuk megközelíteni az Isten valóságát. Befejezhetjük ezt a témát ezzel?

Igen.

János: A következő csütörtökön a Gitta beszélgetésével fogjuk folytatni és remélhetőleg befejezni.

Hanganyagból az írott formát megalkotta: Tóth Katalin

Szerkesztette: Petróczi István

Utóirat:

János: „A mai témát illetően van egy adósságom. Amikor az Ószövetségben tovább menve a szerelemről beszélgettünk és a Hangban is vizsgáltuk a szerelem kifejezésének a tartalmát, rá, néhány napra tisztult ki bennem, hogy meg kell követnem az Ószövetséggel kapcsolatban az általam elmondottakat.” Folytatás a 2022.12.15-i kisközösségi beszélgetésben.